

V. Zależność między wymaganiami zawodowymi a potrzebą

Zawód oferuje temu, który go wykonuje możliwość zaspokojenia bardzo określonych skłonności. Zawód jest jak pole magnetyczne, które przyciąga do siebie osoby, które posiadają podobne skłonności. Zawód jest określony czynnościami, które możemy wykonać. Każda czynność wymaga nie tylko odpowiadającej zdolności, lecz również odpowiedniej dyspozycji uczuciowej, to znaczy skłonności. Możemy w ten sposób powiedzieć, że ci, którzy wykonują określony zawód będą mieli wspólną *strukturę skłonności*. Chociaż zawody nie mogą posiadać skłonności, my mówimy o *strukturze skłonności zawodu*. Zawód „mówi” w jakiś sposób: „We mnie będziesz mógł zaspokoić takie i takie skłonności, lecz oczekuję również, że posiadasz te skłonności”. I mówi jeszcze: „Oczekuję, że posiadasz *zdolności*, które są konieczne do mego wykonywania”. Jest to podwójny punkt widzenia na wymagania zawodu.

Rozszerzamy więc pojęcie wymagań zawodowych: nie rozważamy jedynie zdolności (inteligencja, talent, sprawność manualna, itd.), które powinien posiadać fachowiec, lecz również konieczność odpowiadającej temu zawodowi struktury skłonności. Jedynie wtedy, gdy osoba posiada wymagane zdolności i skłonności możemy przypuszczać, że pozostanie wierna zawodowi i że stanie się sumiennym fachowcem, osiągniętym sukcesy i zadowolenie.

Istnieje więc pokrewieństwo między strukturą wymagań zawodu i strukturą skłonności i zdolności osobnika. Jeżeli te struktury są zgodne, osoba będzie zadowolona ze swej aktywności zawodowej.

